

«Gotovo.»

Tedaj pa odgovori tovarišica ljubeznivo:

«Lucija moja! Kamor hočeš, pojdem s teboj. Zaupaj mi!»

«Hvala ti, prijateljica . . .», zaihtela je, stisnila ji roko, in jo objela.

Deklici nista opazili, da je šel na drugi strani mimo hiše listar Vrténe. Pri jednem oknu se je bil celo neko-

Notranjska deklica v nekdanji narodni noši. (Fotografoval Drag. Rovšek.)

liko ustavil in poslušal pogovor. Kaj neki ga je zanimal? — Ko sta nehali, zakašljajal je rahlo, stopil na vogel in pozdravil, kakor je navadno pozdravljal ženske, potem je korakal urno proti

Poljani. Saj se je bil danes dolgo zamotil v Kresniku. Zadovoljno se je počesaval za levim uhom, ker se mu je zdelo tako važno, kar je slišal. Ni mu moglo v glavo, da bi šla pohlevna